

Arrest

nr. 261 992 van 11 oktober 2021
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MAROY
Gentstraat 152
9700 OUDENAARDE**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 25 mei 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 april 2021 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 augustus 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 september 2021.

Gehoord het verslag van voorzitter G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MAROY, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster diende op 4 december 2019, in functie van haar toenmalige Belgische partner, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.2. Op 11 mei 2020 nam de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden.

1.3. Verzoekster diende op 28 oktober 2020, in functie van haar nieuwe Belgische partner, een aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

1.4. Op 23 april 2021 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Deze beslissing, die verzoekster op 26 april 2021 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 28.10.2020 werd ingediend door:

*Naam: [E.] Voorna(a)m(en): [S.] Nationaliteit: Noord-Macedonië
[...]*

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vraagt gezinshereniging aan met haar Belgische geregistreerde partner, [V.N.N.] [...] in toepassing van artikel 40 ter van de wet van 15/12/80.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: ‘de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.’

Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging ‘de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijlagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.

*Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belg werden volgende documenten voorgelegd:
- Loonbrieven van de tewerkstelling bij [...] vzw voor de maanden juli 2020 tot augustus 2020*

Op basis van de voorgelegde documenten kan er niet toe worden besloten dat de referentiepersoon over voldoende bestaansmiddelen beschikt. Uit het administratief dossier (uittreksel databank Dolsis) blijkt dat de aangetoonde tewerkstelling intussen werd beëindigd op 08.03.2021 waardoor de voorgelegde loonbrieven achterhaald zijn. In hoeverre de referentiepersoon heden beroep zou kunnen doen op werkloosheidsuitkering blijkt niet uit het dossier. DVZ is niet bevoegd om dit vast te stellen, enkel de RVA kan dit bepalen. DVZ heeft ook geen toegang tot een databank waaruit zou kunnen blijken of iemand werkloosheidsuitkering ontvangt of niet.

Er werden geen bijkomende documenten aangeleverd waaruit kan blijken welke de huidige beschikbare bestaansmiddelen zijn die de Belgische referentiepersoon ter beschikking zou hebben. Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

Wat betreft de behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980, deze is hier overbodig. Immers er is niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat we er geen zicht op hebben.

Betrokkene voldoet dan ook niet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging. Het recht op verblijf wordt geweigerd aan betrokkene. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te

gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen. De te vervullen voorwaarden en voor te leggen bewijsstukken kan u terugvinden op de website van de Dienst Vreemdelingenzaken (www.dofi.fgov.be)."

Dit is de bestreden beslissing.

1.5. Verzoekster diende op 25 mei 2021, in functie van haar Belgische partner, een nieuwe aanvraag in tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekster werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt moet worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Verweerder werpt op dat verzoekster geen actueel belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing aangezien zij een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend.

3.2. De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413)

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster is gegriefd door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en moet ook nog bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Uit een door verweerder bij zijn nota met opmerkingen gevoegd stuk blijkt dat verzoekster op 25 mei 2021 een nieuwe aanvraag tot afgifte van de verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie heeft ingediend. Hieruit blijkt dat verzoekster ervoor heeft geopteerd om de verblijfsrechtelijke aanspraken die zij laat gelden in functie van haar partner nogmaals ter beoordeling voor te leggen aan verweerder om deze ertoe te brengen zijn opvatting, die hij heeft geuit naar aanleiding van de voorgaande aanvraag, te wijzigen en haar toch een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie af te geven op basis van een aantal aanvullende overtuigingsstukken of een bijkomende argumentatie of toelichting. De vernietiging van de op 23 april 2021 genomen beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden kan slechts tot gevolg hebben dat verweerder een nieuw standpunt dient in te nemen over een door verzoekster ingediende aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie. Verweerder is evenwel hoe dan ook reeds verplicht om dit te doen, gelet op het feit dat hij opnieuw door verzoekster werd gevat. Er dient in casu dan ook te worden geconcludeerd dat het indienen van de nieuwe aanvraag tot afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie aldus een gewijzigde omstandigheid inhoudt waardoor verzoekster niet langer doet blijken van het vereiste actueel belang (cf. in dezelfde zin: RvS 4 april 2003, nr. 117.943, RvS 14 november 2006, nr. 164.727). Geconfronteerd met deze vaststelling stelt verzoeksters raadvrouw ter terechtzitting dat indien de in casu bestreden beslissing zou worden vernietigd en indien de verblijfsaanvraag van 28 oktober 2020 vervolgens alsnog wordt ingewilligd – wat impliceert dat verweerder prioriteit zou geven aan de behandeling van een verblijfsaanvraag die minder gestoffeerd is – verzoekster dient te worden geacht reeds vanaf 28 oktober 2020 legaal in het Rijk te zijn en zij derhalve toch nog een belang kan hebben bij de vernietiging van de bestreden beslissing. De Raad dient er op te wijzen dat het belang waarnaar verzoeker verwijst is gesteund op een aantal hypothesen en dus niet kan worden beschouwd als een belang dat zeker is en dat rechtstreeks

voortvloeit uit de vernietiging van de bestreden beslissing. Een dergelijk belang is geen belang in de zin van artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet en kan niet worden aanvaard.

De opgeworpen exceptie is gegrond.

Het beroep is, nu geen actueel belang wordt aangetoond, onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK